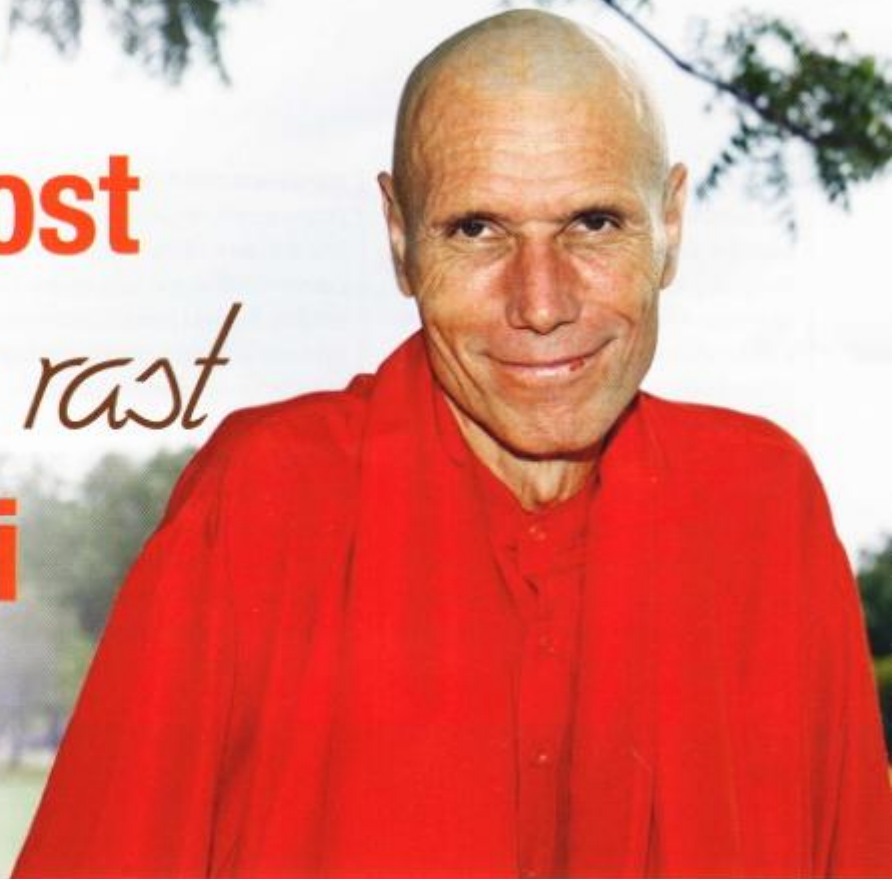

Nesebičnost in duhovna rast v praksi

Nedavno smo se imeli priložnost družiti s svamijem* Jogeš Purijem, Slovencem, ki že več kot dvajset let živi in dela v Indiji. Kot arhitekt vodi projekt izgradnje OM ašrama v Džadanu, v Radžastanu. Odrekel se je privatnemu življenju in se kot svami posvetil duhovnemu razvoju skozi nesebično delovanje – *karma joga*. V Sloveniji je poleg svojih najbližjih obiskal nekatere centre *Joge v vsakdanjem življenju* in z nami delil svoje dragocene izkušnje in znanje. Z veseljem se je odzval našemu vabilu, da nekaj tega podeli tudi z bralci revije *Karma plus*.

Kaj je Slovenca zaneslo v Indijo?

Usoda. Pravijo, da se nič na tem svetu ne zgodi slučajno. Človek v sebi nosi mehanizme, ki se sprožijo, ko pride čas. Moj čas je prišel, ko sem šel skozi zelo težko obdobje svojega življenja. Takrat mi je v roke prišla knjiga o jogi. Čeprav o jogi do takrat nisem vedel ničesar, se mi je zdelo, kot da vse, o čemer piše, poznam. Bilo mi je, kot da bi dobil v roke ključ, s katerim odpiram strani svoje pozabljene zgodovine. Naslednji dan sem dobesedno tekel v društvo *Joga v vsakdanjem življenju* v Ljubljani.

Čez pol leta sem srečal svojega duhovnega učitelja Paramhanso Svamija Maheshwaranando - Svamidžija, s katerim sem decembra istega leta odpotoval v Indijo. Prišli smo tudi v Džadani. Tam je bilo takrat samo veliko polje, poraščeno s trnovim grmovjem, nič drugega. Svamidži nam je povedal, da želi tam zgraditi velik

ašram**. V meni se je porodila močna želja, da bi gradil ta ašram, kar sem tudi povedal Svamidžiju. Rekel mi je, naj se pripravim, da bom čez leto dni odšel gradit v Indijo. Kmalu po moji vrnitvi domov, sem dobil povabilo neke firme iz Švice, da nase prevzamem projektiranje in izgradnjo hotela visoke kategorije v Sloveniji. Nekaj dni zatem pa sem dobil še naročilo za projektiranje in gradnjo hiše za našega diplomata v Moskvi. Ne dolgo zatem me je poklical Svamidži, in mi rekel, da lahko odidem v Indijo takoj, a le če želim. Na eni strani sem imel dve vabljivi ponudbi z zelo dobrim zaslužkom, na drugi pa možnost volonterske gradnje ašrama v Indiji. Odločil sem se za slednje. Izkazalo se je kot dobra odločitev, kajti oba projekta sta zaradi vojne in razpada Jugoslavije propadla. Kasneje sem razumel, da je to bil izpit: ali denar ali duhovna pot.

Nam lahko na kratko predstavite sistem Joga v vsakdanjem življenju in njegovega ustanovitelja?

Pramhans Swami Maheshwarananda - Svamidži je naslednik linije realiziranih duhovnih učiteljev, ki so živeli v Himalaji ter v Radžastanu v Indiji. Njegov Učitelj, Paramhans Swami Madhavananda - Gurudži, je še zelo mladega, a že realiziranega Svamidžija pred štiridesetimi leti poslal v Evropo, naj prinese znanost joge zahodnemu človeku. Svamidži je začel poučevati *hatha joga* (asane, pranajama, meditacija), učiti o vrednotah življenja, nenasilju, vegetarijanski prehrani, karmi, reinkarnaciji ter o smislu in pomenu življenja. Naprednejše učence, ki so želeli stopiti dlje na duhovni poti, pa je uvedel v znanost *karma, bhakti, gjan, radža in krija joga*. Neutrudno potuje po svetu z edino željo, da bi osvobodil v materialni svet ujetega človeka ter ga pripelje do samorealizacije. Sistem *Joga v vsakdanjem življenju*, ki ga je Svamidži ustanovil, je visoko kakovostna šola joge, ki vadečega postopno in varno vodi od najosnovnejših vaj do najvišjih tehnik joge ter končno do samorealizacije. V naših ašramih in centrih na vseh petih kontinentih vadi joga na desettisoče ljudi. Na zahodu je danes joga zelo popularna. Obstaja na stotine različnih šol joge. Nekatere so dobre, večina pa je

ustanovljenih predvsem iz komercialnih interesov in z jogo v resnici nimajo kaj dosti skupnega. Nekaj podobnega kot nekoč karate, ki je v veliki meri duhovna ter izključno samoobrambna disciplina, a so ga zahodni "mojstri" degradirali na nivo tekmovalnih "pretepanj" v športnih dvoranah, filmska industrija pa ga je v celoti izničila.

Že *hatha joga* vadečim pomaga ohraniti zdravo, gibko in mlado telo in je odlična proti stresu ter boleznim modernega sveta. Aspirantu pomaga bolje razumeti sebe ter okolico, s katero živi v vse večji harmoniji. Za resne duhovne iskalce pa je *hatha joga* premalo. Potreben je prosvetljeni duhovni učitelj, ki dejansko vodi vsak korak svojega učenca. Takih duhovnih učiteljev v današnjem času na svetu ni veliko. V sistemu *Joga v vsakdanjem življenju* imamo veliko srečo, da ga vodi prosvetljeni učitelj, Paramhans Swami Maheshwarananda.

Kaj je OM ašram? Kakšen je?

OM ašram bo, ko bo dokončan, največji objekt v obliki OM-a na svetu. Gradbena površina objekta v vseh nadstropjih je več kot 50.000 m². Del objekta je že končan. Ker ga gradimo v Indiji, smo sledili oblikovanju, ki je značilno za indijske hrame severozahodne Indije. Najbolj viden in najbogatejše okrašen je tempelj, posvečen bogu Šivi. Grajen je iz čudovito kiparsko obdelanega peščenjaka rožnate barve. Masivni kamniti stebri in zidovi so okrašeni z več kot 2000 skulpturami indijskih božanstev in drugih osebnosti iz bogate indijske kulture in zgodovine. Kamnite, bogato obdelane kupole hrama dosežejo višino 28 m, *sikar* (stolp) hrama pa je visok 38 m. Drugi, zelo vidni del OM ašrama je Sončni hram, ki stoji v obliki stolpa ločen od glavnega objekta. Kombinirana armiranobetonska in kamnita konstrukcija bo visoka več kot 41 m. To je pravzaprav vodni rezervoar, ki pa je dodelan tako, da je v njem 14 manjših kiparsko obdelanih kamnitih hramov.

V rezidenčnem delu objekta sta dve gornji nadstropji namenjeni bivanju. Tudi tu so najopaznejši kiparsko obdelani kamniti stebri, okenski in vratni okvirji ter čudovito izrezljane kamnite ograje. Stanovalci

bodo imeli na razpolago 108 prostornih sob s kopalnico in ložo. Tam so tudi dvo- in več sobna stanovanja, namenjena družinam in posebnim gostom. Pritličje in kletna etaža sta namenjena javnemu programu. Tu je 12 učilnic in dvoran za vadbo. Največja lahko sprejme več kot 1000 obiskovalcev. Recepcija, pisarne, sejne sobe, dve kuhinji z dvema ločenima jedilnicama, skladišča, slaščičarna, prostor za druženje, nekaj trgovinic in še marsikaj je zajeto v teh dveh etažah. Dnevno je delalo in dela na izgradnji OM ašrama tudi do 800 zidarjev, klesarjev in drugih delavcev, kar uvršča naš projekt v velike spodbujevalce zaposlovanja v tem delu Indije.

Nam lahko poveste nekaj o odnosu učitelj - učenec?

Razliko med nami, navadnimi smrtniki ter realiziranim učiteljem je nemogoče zajeti z besedami. Ko se duša spusti iz astralnega nivoja na fizični, ve vse o svojih preteklih življenjih, namenu, pomenu in cilju ponovne inkarnacije na Zemlji. Otrok, sprva kot novorojenček z novim telesom in umom, pa zaradi ogromnih naporov pri učenju, kako obvladati rastoče telo, ter načina šolanja, ki ga poznamo danes na zahodu, izgubi znanje o svojem astralnem obdobju in preteklih življenjih. Pri realiziranem učitelju je situacija drugačna. Veliki učitelj pride na Zemljo navadno iz višjih spiritualnih nivojev, kot je astralni. Hitro sreča svojega učitelja

in učenje ter kmalu doseže nivoje božanske zavesti. Pozna vso zgodovino in prihodnost vseh tistih, ki so se skupaj z njim spustili na materialni nivo in za katere je prevzel odgovornost, da jih bo vodil skozi življenje ter jih osvobodil karmičnega kroga rojevanja in umiranja. Točno ve, kaj je za vsakega učenca dobro in kaj ne. Če učenec popolnoma zaupa učitelju, ga ta dokaj varno in po najkrajši poti vodi skozi življenje. Učenec, ki natančno sledi navodilom učitelja, gre hitro skozi proces pozitivne transformacije svoje osebnosti, kar je opazno iz dneva v dan, iz leta v leto. Brez guruja je hoja po duhovni poti za večino ljudi kot hoja slepe osebe, ki se je v pragozdu izgubila in išče pot domov. Je boleče, dolgo in brezupno. V Indiji guruja razumejo kot del družine. Z njim se posvetujejo o vsaki odločitvi. Njegovim navodilom v popolnosti sledijo, ne glede na to, ali jih razumejo ali ne, ter kakšna so videti na prvi pogled. Na Zahodu je žal drugače. Učenci učitelju praviloma ne zaupajo in ga ves čas preverjajo. Ne sledijo njegovim navodilom ter ga obtožujejo za vse mogoče in nemogoče. Ker človeški um, ki pripada fizičnemu nivoju, ni sposoben razumeti mehanizmov, po katerih realizirani učitelj deluje, se pogosto dogaja, da se učenci obrnejo proti učitelju in s tem naredijo veliko škodo sebi in drugim. Razlog je verjetno treba iskati v evropski zgodovini ter posledično učenju Zahoda, ki v človeku sistematično

razvija strah, nezaupanje, agresivnost, pohlep, vezanost, poželenje in ego. Vse to so lastnosti, ki ljudi vodijo stran od samorealizacije.

Kaj je karma joga in kako jo izvajate v vsakdanjem življenju?

Karma joga, imenovana tudi 'joga nesebičnega delovanja', je ena od štirih vej joge. Brez *karma joge* ni možen zdrav duhovni razvoj, saj je to temelj za ostale tri veje joge (*bhakti*, *gjana* in *rađa joga*). Nešteti so opisi, kako realizirani učitelji skozi *karma jogo* "čistijo" karme svojih učencev (Ramajana, Mahabharata, Milarepa, Svami Jogananda ...).

Karma joga ni enostavna, saj sproži v nas močne psihološke procese, v katerih iz naše podzavesti "skočijo" na plan naši strahovi, dvomi, kompleksi, ego, pa tudi ljubezen, razumevanje, odpuščanje ...

oseba, ki kot otrok žari od "čistosti".

Učencu, ki gre uspešno skozi šolo *karma joge*, se odprejo vrata v duhovni svet. Pod skrbnim vodstvom učitelja bo kmalu prišel do samorealizacije.

V ašramu delamo od ranega jutra do noči. Vmes imamo čas za študij in vadbo joge. Vsakdo ima druge zadolžitve. Kar se tiče gradbenih aktivnosti, smo tam trije, štirje stalni učenci, ki gradimo vse objekte. Statičarka Danka Bukvicki iz Novega Sada je odgovorna za statične izračune, armaturne načrte, izdelavo betona, in gradbeni laboratorij. Potem je tu svami Nirandžan Puri, biolog iz Karlovy vary na Češkem, ki je zadolžen za nabavo materialov, blagajno, knjigovodstvo in računovodstvo, elektroinženirka Ljiljana Budimčić ter jaz, ki projektiram, nadzorujem, se dogovarjam s podizvajalci in

skratka vse, kar se je v nas nabralo skozi mnoga življenja. *Karma joga* je kot čiščenje kleti, v kateri so se nabrale stvari več generacij. Pričnemo z odnašanjem velikih kosov, nadaljujemo z lopato in samokolnico, pa grobo metlo, omelem ter na koncu s krpo. Ko je klet popolnoma čista, vanjo shranimo stvari po svoji izbiri. Podobno se dogaja z učencem, ki se pri *karma jogi* "sreča" s sabo. Začne se z "grobimi čiščenji", ki sčasoma postajajo bolj in bolj fina. To se zelo lepo vidi na aspirantu, ki sčasoma postane druga

vodim gradnjo. Vse delo opravljamo profesionalno in dosegamo večino standardov, ki veljajo v Evropi. Seveda nam pri našem delu pomagajo drugi učenci. Kako naporno je naše delo, pove podatek, da na tisoče ton betona mešamo z ročnimi mešalci in vgrajujemo z majhnimi gradbenimi dvigali, s katerimi v Evropi gradijo enostanovanjske hiše. Za primerjavo naj omenim podatek, da je poslovni objekt podobne velikosti v Evropi gradilo 200 inženirjev različnih profilov z vso sodobno mehanizacijo.

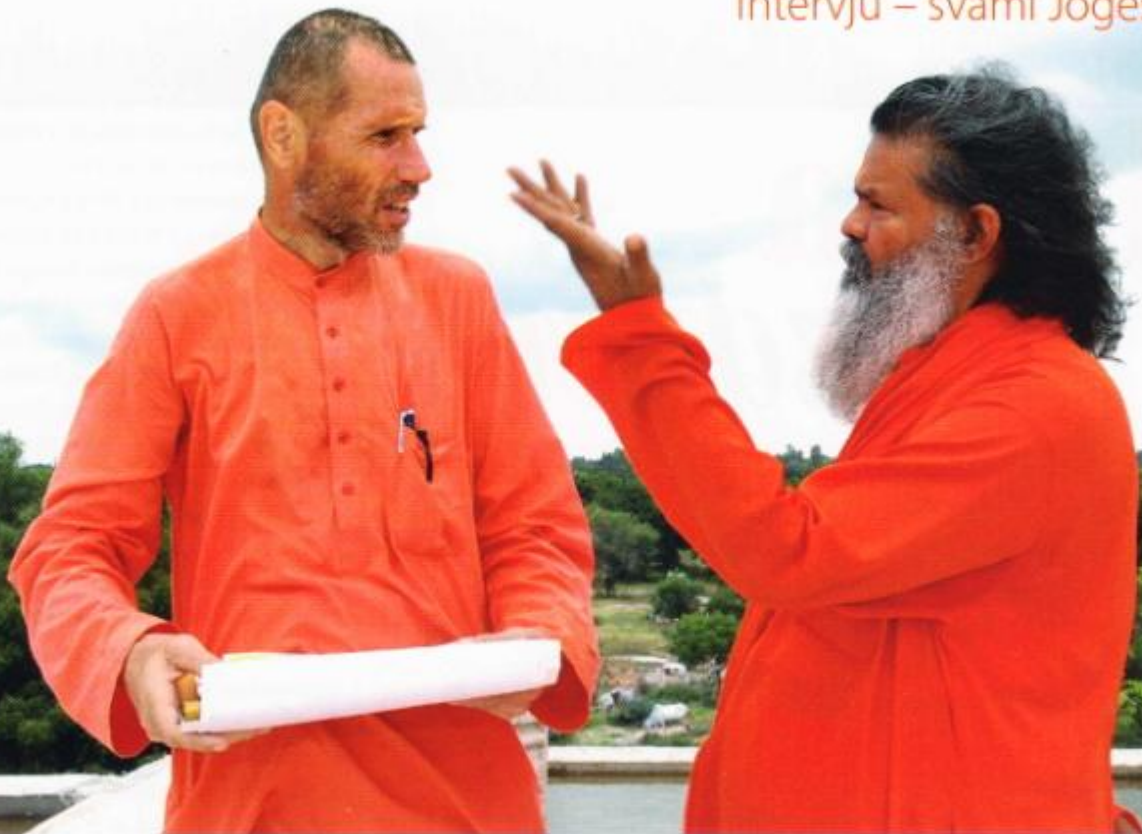
Kako ste se znašli v novem okolju in kako so vas sprejeli domačini?

Pregovor pravi, da boste v Indiji našli vse, kar obstaja v svetu. Ne boste pa v svetu našli tistega, kar obstaja v Indiji. Duhovnost je vtkana v vse pore indijske civilizacije. V Indiji je Svetnik (Mahatma - Velika Duša) priznan in je sestavni del družbe. Njihovo zaupanje in predanost duhovnim učiteljem, gurujem, sta neverjetna. Lahko da v družini vsakdo časti drugo božanstvo, a ko v hišo stopi sveta oseba, se vsi zberejo okrog nje in pazljivo poslušajo (ter tudi upoštevajo) njene besede. Zaupanje v guruja je tako veliko, da se posvetujejo z njim za vsako, tudi najmanjšo odločitev. Z božanstvi, v katera verujejo, se pogovarjajo, jih hranijo, oblačijo, umivajo in dajejo k počitku. Zanje je kipec Krišne, Hanumana, Ganeša ali Lakšmi na oltarčku živ. In potem se zgodi, da ta božanstva iz astralnih ali višjih nivojev resnično delujejo, vodijo ter ščitijo svoje *bhakte* (tiste, ki se jim predajo z ljubeznijo – op. avtorice).

Indijci pravijo, da človek nikoli ne ve, v kakšni obliki se bo na pragu domačih vrat pojavila sveta oseba ali inkarnacija (utelešenje – op. avtorice) boga, zato je osrečiti gosta izraz kulture, tradicije in devocije (predanosti – op. avtorice). Biti gost v Indiji je izkušnja, ki jo težko doživiš v zahodnem svetu.

Ravno spoštovanje in upoštevanje besed prosvetljenih duhovnih učiteljev je razlog, da je velika večina Indijcev razvila v sebi pozitivno stran osebnosti, ki se kaže v skromnosti, moralnosti, spoštovanju do nasprotnega spola, izredni notranji moči, miru, odvezanosti od materialnih dobrin ter vseprisotni radosti. Visoka inteligenca Indijcev je poznana po vsem svetu.

Seveda se v takem okolju ni težko počutiti dobro. Če zahodnjak ni aroganten, bahav in če kaže spoštovanje do sveta, v katerega je vstopil, bo zelo hitro obkrožen z mnogimi dobrimi in iskrenimi prijatelji. Zahodni mediji skušajo prikazati Indijo kot nerazvito in revno deželo. S perspektive duhovnosti je Indija s svojo desetstisočletno bogato in cvetočo zgodovino bistveno bolj razvita od zahodne civilizacije. Če pa merimo razvitost s količino denarja, ki jo imajo posamezniki v bankah, ter po velikosti hiš

in avtomobilov, je to delno res. Pri tem seveda zamolčijo dejstvo, da je Zahod v Indijo vstopil prav z namenom, da jo oropa ne le materialnega bogastva, pač pa tudi (ali pa predvsem) njene duhovnosti, modrosti, moralnosti, pokončnosti in samospoštovanja. Žal v tem delno tudi uspeva.

Kako lahko posamezniki pomagamo pri projektu OM ašrama?

Gonilna sila izgradnje OM ašrama je Svamidži, gradijo pa ga učenci in prostovoljci iz vsega sveta. Nekateri darujejo sredstva za izgradnjo (skoraj ves denar zberemo med člani društev *Joga v vsakdanjem življenju* po vsem svetu). Spet drugi prispevajo s prostovoljnimi delom na različnih področjih: svetovanje, projektiranje, vodenje in nadzor gradbišč, pomoč pri pisarniškem delu, vodenje knjigovodstva. Arhitekturne projekte je delalo mnogo arhitektov. Nekaj jih je živelo in delalo v ašramu po nekaj let. Isto velja za gradbene inženirje, ki so pomagali pri projektiranju, vodenju in nadzoru gradnje, pa mizarje, vodoinštalaterje, elektroinštalaterje, pleskarje, mehanike, polagalce ploščic itd. Prišli so iz Avstralije, Avstrije, Češke, Hrvaške, Kanade, Madžarske, Nemčije, Nove Zelandije, Slovenije, Srbije in ZDA, da naštejemo samo nekatere. Pri svojem

delu smo izmed lokalnih delavcev vzgajili na desetine visoko kvalificiranih profesionalcev vseh profilov: od zidarjev do voznikov tovornjakov, rovokopačev ter operaterjev gradbenih dvigal.

Kaj bi želeli povedati tistim, ki se zanimajo za jogo, in Slovincem nasploh?

Življenje je takšno, kakršno je. Dogajajo se nam lepe in manj lepe stvari glede na karmični zapis, na katerega nimamo vpliva. *Karma* je kozmični zakon, ki pravi, da bomo dobili nazaj vse, kar smo nekoč naredili. Se pravi, da smo si življenje, kot ga živimo danes, pripravili včeraj (v prejšnjih življenjih). Obstaja pregovor, ki pravi: "Po tem, kako živiš danes, veš, kaj si delal včeraj. In po tem kaj delaš danes, veš, kako boš živel jutri." Zakonu *karme* ni mogoče ubežati. Mogoče ga je le sprejeti. Naša reakcija na nekaj, kar se nam je zgodilo (zaradi *karme*), je tisto, kar naše življenje naredi lažje ali težje. Če neprijeten dogodek sprejmemo kot usodo, božjo voljo, *karmo*, učenje, čiščenje itd., nam je lažje. V nasprotnem primeru pa lahko zelo trpimo.

Na duhovni poti pod vodstvom realiziranega učitelja se življenje na neki način zavrti hitreje, zgosti. V zelo kratkem časovnem obdobju gre učenec skozi izkušnje, za katere bi v normalnem

življenju potreboval mnogo več časa. Zato je učenčevo življenje tudi bolj intenzivno in naporno.

Če kdo želi resno stopiti na duhovno pot, vsekakor mora obiskati in po možnosti za dlje časa ostati v Indiji. Okolje, ljudje, energije, način življenja ... vse to je kot reka, ki vas nosi vse dalje po poti duhovnosti. Na Zahodu je ravno obratno, tu je treba plavati proti toku. Porabi se ogromno energije, rezultati pa so neprimerno manjši kot v Indiji. Če imamo srečo, da imamo duhovnega učitelja, pa je stvar lažja.

Tisti, ki vadimo *Jogo v vsakdanjem življenju*, imamo veliko srečo, da imamo Svamidžija za duhovnega učitelja. Učenci in vadeči se lahko udeležujemo mnogih seminarjev in predavanj po Evropi in drugje po svetu. Njegovo vodstvo in zaščita nas, kolikor je le mogoče, varno vodita mimo čeri življenja. **KS**

Pogovarjala se je dr. Vojka Bole-Hribovšek iz Društva joga v vsakdanjem življenju Ljubljana.

* Svami («sadvī» za žensko) je oseba, ki se je odrekla svojemu privatnemu življenju in svoje življenje povsem posvetila jogi.

** Ašram je kraj duhovnega razvoja, kjer je vsako dobrodošel, da stori kaj za svojo duhovno rast in k skupnosti prispeva po načelu: "Kolikor daš, toliko dobiš".